

Notes i comentaris

Diumenge de tràngol, el diumenge passat.

De bon matí, Comunió general. La primera comunió del noi o de la noia, amb el seguit natural de visites que no s'acaben fins que el noi ja no pot tenir-se dret, per mor de les sabates noves, o quan comença a confondre's la blancor del vestit blanc de la nena, que són ensenyats a parents, amics i coneguts.

Més tard, ofici de la germanat, amb la típica serenata al caixer i la passada dels socis...

A migdia, la xaranga al parc. Després, dinar. Després, aigua, llamps i trons i pedregada...

I benedicció d'un nou altar, la mateixa tarda; i processó, que la pluja poc més no deixa fer. Sortosament, en el cel s'hi dibuixa l'arc de Sant Martí. I belles damisel·les llueixen ses gales i sa gentilesa, seguint la imatge de la Verge.

Abans i després de sopar, *Les Santo Ferry* al Mundial Cine, cantant i repetint cançons catalanes.

Bon epílec, el de la festa del diumenge: Concert benèfic per l'Orfeo Granollerí a la sala de La Unió Lliberal. El nostre poble va respondre, com sempre que se li demana, i l'Orfeo també.

....

Si la festa de l'Ascensió a Granollers l'hagués de descriure un músic, quin devassall d'harmonies afalagarien els nostres oïts!... Un pintor, quin quadro en faria; quina simfonia de colors més esplèndida naixeria de sa paleta!... I quina deu de poesia trobaria un poeta en els idilis que neixen i moren aquell dijous!...

Mai com aquest any ens havíem adonat que no és un mercat, l'Ascensió, sino una festa: la festa major del Vallès; i que no és possible sense el cel blau i el sol càlid d'aquest any que era com l'avançada de l'estiu que vé.

Al mercat de l'Ascensió no s'hi compra ni s'hi ven. Hi vé el jovent, i hi vé guiat per cosa més bella que el mercadeig dels altres dijous.

Quin devassall de cares boniques per

tot arreu! Quines llússors en el mirar, i quin esclat de vida en cada moviment dels cossos cimbrejants de les noies del Vallès, formoses com les de cap altra terra!... I quin neguit, en les mans febro-senques; quin seguit de temptacions descobreixen els rostres congestionats del nostre jovent, en les hores de la gran disbauxa; que s'inicia de bell matí, en les estretors del carril, de l'auto o del carruatge que els porta; que segueix als carrers i places, on el sol hi bat, encenent desitjos incompresos; que s'accentua a la taula de la fonda i del cafè, envaïts per la gentada, i que arriba al seu grau màxim en la sala del ball — del ball de pagesos, — on les esdrifències del cornetí són un incentiu més perquè els llabis i els ulls desgranin l'oració d'amor i joventut de la gran diada.

Oh, festa de l'Ascensió! A ciutat diuen *cortinetes al balcó*; aquí, que *la minyona fira al minyó*. I afegeixen els vells, glatint-los el cor en recordar anys passats, que això és tant vella costum, en aquesta terra, que vé d'uns temps, perduts en la llunyania, en que, en contractar-se, les minyones i els minyons de la comarca, posaven per condició precisa que en aquesta diada volien la llibertat de venir a la Vila...

....

Cada any passa el mateix.

Els optimistes: Heu vist quina gentada? Cap any n'havia vingut tanta.

Els pessimistes: L'any passat hi van haver més forasters.

A nosaltres ens agradaria tenir estadístiques, en aquests casos, per a poder-hi bestreure. Per això aquest any ens hem apuntat que un sol carnicer, a una sola fonda, hi ha servit 740 terces de vedella; que solament a la Fonda d'Europa han despaixat 100 quilos d'arroç i que al cafè de la Unió s'hi han fet 3,400 consumacions.

El lector ja haurà suposat que ens referim al mercat de l'Ascensió.

....

En *La Comarca*, periòdic olotí, hi llegim uns elogis del jove professor de flauta, en Marià Bataller, compositor i

mestre director de l'Orfeo Granollerí del carrer d'Umbert.

En el número passat de la revista *El Cine* de Barcelona, s'hi publica una composició musical d'en Josep M.ª Ruera, el jove violí i compositor, tot d'una peça...

Sovint tenim noves de Madrid, d'en Santiago Margenat, aprofitat violoncel·lista, i de l'Uyà, el bohemí artista.

En Sendra, és a Portugal, formant part d'un notable quintet...

De Figueres, acabem de llegir el nom prestigiós d'en Martí Llobet, director de l'Orfeo Germanor Empordanesa...

A Vich segueix la seva tasca, estimable de debò, el compositor B. Morató i Maynou, director del Conservatori i de l'Orfeo Vigatà...

A Barcelona, veiem músics de Granollers per tot arreu i tots ocupant llocs pruíferents. Els germans Clot, amb el violoncel, conserven la tradició musical de la família. En Peret Brugués, qui dirigeix la Unió Artística. I el noi Rovira, i el noi Xirau, i altres que are no recordem, qui formen part de les més notables corporacions orquestrals...

Avui, l'Orfeo Granollerí que dirigeix l'Aureli Font, va a Sant Celoni, on triomfarà, com a tot arreu...

Els vells federals diuen: Granollers, terra de llibertat. I de músics, afegim nosaltres.

Avui fan tant pel nom de Granollers els músics, com el mateix mercat dels dijous.

....

Una trista nova arriba a nosaltres. En Josep Plans, aquell notable aficionat al teatre que molts recordaran de quan l'Esbart Artístic representà «La Masco-ta», «La generala», «Los cadetes de la reina» i altres obres d'empenta, ha mort a Barcelona. Ha mort en plena joventut i després d'haver patit molt. Feia temps, molt temps, que crudel malaltia anava destruint el seu cos dèbil...

Els qui el coneixíem i sabem el molt que valia com amic i intel·lectualment, plorem avui la seva mort.

....

Banc de Préstams i Descomptes

SUCURSAL DE GRANOLLERS

Doctor Robert, 25 : Telèfon 191

Direcció telegràfica: "Descuentos"

Queda oberta la negociació dels següents Cupons

BONOS : Catalana Gas i Electricitat, 6 per 100
Energia Elèctrica de Catalunya, 5 per 100
Aigües de Barcelona, 6 per 100
Ferrocarril de Sarrià, 6 per 100

Asfalts Asland, 7 per 100
Companyia Ferrocarrils Andalusos, 3 per 100
Huescas, 4 per 100 : Llída a Reus, 3 per 100
(Venciment: 1.er de maig pròxim)